HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

22 martie 2018*

„Funcție publică – Funcționari – Cerere de exprimare a interesului – Secretar general al Biroului Ombudsmanului European – Avizul comitetului consultativ – Neluare în considerare a acestui aviz – Nerespectarea procedurii de selecție – Erori vădite de apreciere – Egalitate de tratament – Principiul bunei administrări – Răspundere”

În cauza T-581/16,

Costas Popotas, funcționar al Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu domiciliul în Luxemburg (Luxemburg), reprezentat de V. Christianos și de S. Paliou, avocați,

reclamant,

împotriva

Ombudsmanului European, reprezentat de L. Papadias, de P. Dyrberg și de A. Antoniadis, în calitate de agenți, asistați de A. Duron, avocat,

pârât,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și în legătură cu, pe de o parte, anularea deciziei de numire a doamnei G. în postul de secretar general al Biroului Ombudsmanului, a Deciziei Ombudsmanului din 9 noiembrie 2015 de respingere a reclamațiilor formulate de reclamant împotriva deciziei menționate, precum și a deciziei Ombudsmanului de a nu îl chema la un interviu și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a acestor decizii,

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din domnul A. M. Collins, președinte, doamna M. Kancheva și domnul R. Barents (raportor), judecători,

grefier: doamna S. Spyropoulos, administrator principal,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 21 septembrie 2017,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: greaca.

Hotărâre

I. Cadrul juridic

1 Potrivit articolului 27 primul paragraf din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”):

„Recrutarea trebuie să vizeze asigurarea angajării funcționarilor cu cel mai înalt nivel de competență, eficiență și integritate, recrutați pe o bază geografică cât mai largă posibil dintre resortisanții statelor membre ale Uniunii [Europene].”

2 La 19 februarie 2015, Ombudsmanul European a publicat o cerere de exprimare a interesului în vederea recrutării unui secretar general cu gradul AD 15/16 al Biroului Ombudsmanului (OMB/2/2015) (denumită în continuare „CEI”).

3 Criteriile de selecție formulate la punctul 6 din CEI sunt următoarele:

– „[e]xperiență în colaborarea cu sau în lucrul în cadrul unei instituții, al unui organ, al unui oficiu sau al unei agenții a Uniunii Europene sau în colaborarea cu sau în lucrul în cadrul unui birou național de ombudsman sau al oricărui organism asemănător;

– o bună cunoaștere a afacerilor, a instituțiilor și a legislației europene;

– experiență semnificativă și succes demonstrabil în calitate de cadru coordonator într-un domeniu compatibil cu activitățile de birou;

– o bună înțelegere a rolului pe care îl joacă un ombudsman în cadrul administrației publice;

– experiență demonstrată în punerea în aplicare a unei schimbări strategice;

– cunoașterea gestiunii și a planificării bugetare;

– cunoașterea strategiilor și a procedeelor moderne în materia resurselor umane;

– cunoașterea strategiilor și a procedeelor moderne în materia tehnologiilor informației;

– capacități excelente de comunicare, de colaborare în rețea și de motivare a personalului;

– un profund angajament pentru o Uniune Europeană în care cetățenii sunt ascultați;

– un profund angajament pentru viziunea și pentru strategia Ombudsmanului;

– aptitudinea de a comunica eficient în limba engleză și în limba franceză este necesară pentru motive practice. Cunoașterea altor limbi oficiale ale Uniunii Europene reprezintă un avantaj.”

4 Punctul 7 din CEI, intitulat „[p]rocedura de selecție”, prevede:

„Toți candidații vor primi o confirmare de primire. Un comitet consultativ va asista autoritatea împuternicită să facă numiri și va trece în revistă candidaturile cu susținerea Unității „Personal, administrație și buget”. Acest comitet va propune o listă de candidați care să fie chemați la un interviu. Comitetul consultativ va putea recomanda limitarea numărului candidaților eligibili să fie chemați la un interviu.

Ombudsmanul va putea hotărî să nu invite la interviuri decât pe unii dintre candidații din lista recomandată de Comitetul consultativ. Toți candidații vor fi informați de rezultatul procedurii de selecție.”

5 Data limită de primire a candidaturilor era stabilită, potrivit punctului 8 din CEI, la 22 martie 2015 la ora douăsprezece.

6 Pe de altă parte, punctul 8 din CEI prevede că aceste candidaturi trebuie să cuprindă:

„(a) un formular de candidatură completat, descărcat în prealabil de pe site-ul Ombudsmanului […];

(b) o scrisoare redactată în limba engleză care explică motivația candidatului și rațiunile pentru care candidatul consideră că dispune de competențele, de cunoștințele și de capacitățile necesare pentru post;

(c) o copie a *curriculum vitae* al candidatului;

(d) o copie a unui document oficial care permite stabilirea cetățeniei candidatului;

(e) o copie a diplomelor (nu este necesară o traducere autorizată, dar ar fi apreciată furnizarea unei traduceri în limba franceză sau în limba engleză);

(f) dovezile experienței profesionale a candidatului, care arată în mod clar datele de început și de sfârșit și natura exactă a activităților desfășurate, care permit să se stabilească faptul că acesta dispune de calificările și de cunoștințele necesare astfel cum au fost stabilite în capitolul «criterii de selecție»;

(g) candidații trebuie de asemenea să furnizeze o declarație și, dacă este posibil, o dovadă a cunoștințelor lingvistice;

(h) pentru funcționarii proveniți din alte instituții ale Uniunii Europene, o copie a ultimelor trei rapoarte de evaluare (dacă sunt disponibile);

(i) o adresă de e-mail valabilă pe care Biroul Ombudsmanului o va utiliza pentru comunicările sale.

Versiunile originale ale documentelor justificative menționate [la literele (d), (e), (f), (g) și (h)] vor putea fi solicitate ulterior în scopul verificării.

Candidaturile incomplete sau depuse (parțial sau în întregime) după data limită de depunere a candidaturilor nu vor fi luate în considerare.”

II. Istoricul cauzei

7 La 19 martie 2015, Ombudsmanul a publicat lista membrilor comitetului consultativ pentru procedura de selecție OMB/2/2015, care era compus din următorii membri: doamnele A., D. și S. și domnul H. În plus, erau desemnați un observator și un secretar pentru a servi comitetul respectiv.

8 La 20 martie 2015, reclamantul, domnul Costas Popotas, a transmis prin e-mail documentația completă privind actul său de candidatură pentru postul de secretar general, însă a precizat că raportul său de evaluare pentru anul 2014 era în curs de finalizare.

9 Prin e-mailul din 24 martie 2015, Ombudsmanul a confirmat primirea actului de candidatură al reclamantului.

10 La 27 martie 2015, reclamantul a transmis ultimul său raport de evaluare, întocmit în aceeași zi și privind anul 2014, adăugând că, deși raportul de evaluare respectiv a fost trimis după data limită, ar aprecia totuși ca acesta să fie pus la dispoziția comitetului consultativ.

11 La 9 aprilie 2015, comitetul consultativ a trimis un e-mail Ombudsmanului informându-l că terminase evaluarea tuturor candidaturilor care îi fuseseră prezentate. Pe de altă parte, a întocmit lista în ordine alfabetică a doisprezece candidați pe care îi recomanda pentru a fi convocați pentru un interviu la Ombudsman. Pe această listă întocmită în ordine alfabetică, reclamantul figurează la poziția a unsprezecea, iar doamna G. la poziția a șaptea.

12 Prin e-mailul din aceeași zi, Ombudsmanul l-a informat pe observatorul comitetului consultativ că hotărâse să nu convoace în vederea unui interviu decât opt din cei doisprezece candidați propuși de comitetul respectiv, printre care doamna G., excluzându-l pe reclamant de la interviul respectiv.

13 Prin e-mailul din 10 aprilie 2015, șeful Unității „Personal, administrație și buget” l-a informat pe reclamant că, în pofida meritelor sale considerabile, comitetul consultativ hotărâse să nu recomande candidatura sa pentru un interviu. Era precizat de asemenea că, în caz de dezacord cu decizia menționată, reclamantul putea să introducă o cerere motivată de reexaminare a acestei decizii până la 17 aprilie 2015.

14 La 17 aprilie 2015, s-au desfășurat interviurile celor opt candidați care fuseseră selecționați de Ombudsman și, la 22 aprilie 2015, trei dintre ei au susținut un nou interviu.

15 La 8 mai 2015, consultând site-ul revistei *Politico*, reclamantul a luat cunoștință de faptul că doamna G. fusese numită secretar general al Ombudsmanului. Aceeași informație fusese comunicată, la 4 mai 2015, comitetului consultativ.

16 La 18 mai 2015, reclamantul a depus la Ombudsman o cerere de acces la documentele administrative privind procedura OMB/2/2015, în special procesele-verbale ale comitetului consultativ numit pentru a asista autoritatea împuternicită să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) și propunerea supusă aprecierii acesteia din urmă.

17 La 26 mai 2015, Ombudsmanul l-a informat pe reclamant că comitetul consultativ „nu a întocmit un proces-verbal al reuniunii sale, astfel încât nu putea să considere/examineze un posibil acces public la un asemenea document”. Pe de altă parte, în ceea ce privește cererea reclamantului de acces la propunerea supusă aprecierii AIPN, Ombudsmanul a arătat că „comitetul consultativ nu a prezentat însă un document separat care conține o asemenea propunere, ci a făcut cunoscut Ombudsmanului evaluările sale pe cale administrativă, prin intermediul părților relevante din Nota din 13 mai 2015 sus-menționată.”

18 La 3 iunie 2015, Ombudsmanul a transmis reclamantului, în urma cererii sale de acces la anumite documente, Nota din 13 mai 2015 privind procedura de selecție OMB/2/2015 pentru recrutarea unui secretar general. Această notă, întocmită la 13 mai 2015 de șeful Unității „Personal, administrație și buget” și aprobată de Ombudsman, rezumă procedura de selecție de la publicarea CEI până la decizia de a oferi postul doamnei G. Această notă cuprinde trei anexe: prima privește eligibilitatea candidaților, a doua se referă la notele atribuite de comitetul consultativ candidaților eligibili și a treia se referă la notele atribuite de comitetul consultativ celor opt candidați care participaseră la prima serie de interviuri.

19 La 4 iunie 2015, reclamantul a solicitat Ombudsmanului să înlăture anonimatul candidaturii sale în anexa 2 la Nota din 13 mai 2015.

20 La 9 iunie 2015, reclamantul a fost informat de serviciile Ombudsmanului că această candidatură avea numărul 51.

21 La 10 iunie 2015, reclamantul a solicitat Ombudsmanului accesul la următoarele documente:

– „copii[le] [*curriculum vitae*] ale candidaților nr. 3, nr. 7 și nr. 47 (anonimizate dacă este necesar) și al doamnei G.;

– criteriile de convocare a candidaților pentru un interviu astfel cum au fost menționate în anexa 3 la Nota Ombudsmanului din 13 mai 2015 […];

– copii[le] tuturor e-mailurilor sau ale scrisorilor (anonimizate dacă este necesar) adresate candidaților nr. 7 și nr. 47 începând din 10 aprilie."

22 La 11 iunie 2015, reclamantul a arătat Ombudsmanului că el considera că notele care îi fuseseră acordate erau fără legătură cu documentația depusă.

23 Prin urmare, reclamantul a solicitat să „primească din partea comitetului consultativ motivările specifice în ceea ce privește:

– subcriteriile care au fost aplicate pentru aprecierea privind elementele A, G și H din anexa 2, în special ale raționamentului care a permis acordarea notelor maxime posibile unor anumiți candidați;

– elementele din dosarul [său] care nu au permis acordarea maximului de puncte pentru elementul A;

– motivele pentru care, având în vedere întreaga [sa] implicare aproape constantă în problemele de management al personalului mai ales pe plan interinstituțional, comitetul nu a considerat potrivit să [îi] acorde maximul de puncte, chiar mai mult decât 3,50 pentru elementul G;

– criteriile aplicate dosarului [său] care au avut drept consecință notele deosebit de mici în ceea ce privește elementul H, luând în considerare că aducea la cunoștința comitetului studii specifice în informatică, o implicare constantă în informatica aplicată activităților desfășurate, formările de vârf și publicările în domeniu și participarea la asociații de rang înalt în domeniu."

24 Reclamantul adăuga că sesizase în paralel Registrul Ombudsmanului cu cererea de acces la documente INC2015-005124.

25 Prin scrisoarea din 17 iunie 2015, transmisă reclamantului prin e-mailul din 18 iunie 2015, Ombudsmanul, ca răspuns la cererea sa din 10 iunie 2015, i-a comunicat *curriculum vitae* al doamnei G., precizând că *curriculum vitae* al celorlalți candidați nu puteau să îi fie comunicate având în vedere drepturile legate de protecția datelor cu caracter personal. În plus, i-a fost transmisă o copie a corespondenței schimbate cu candidații nr. 7 și nr. 47, în conformitate cu cererea sa.

26 La 26 iunie 2015, ca răspuns la e-mailul reclamantului din 11 iunie 2015, Biroul Ombudsmanului i-a făcut cunoscut faptul că era în curs de elaborare un răspuns la cererea sa și că îi va fi comunicat în cel mai scurt timp.

27 Reclamantul a informat Ombudsmanul că în principiu va aștepta răspunsul până la 10 iulie 2015.

28 La 10 iulie 2015, reclamantul a introdus, cu titlu de act conservatoriu, o reclamație întemeiată pe articolul 90 alineatul (2) din statut. Reclamantul a considerat, pe de o parte, că procedura se caracteriza prin lacune și prin incoerențe care ofereau indiciile unei deturnări a procedurii, în special prin faptul că el nu fusese chemat la un interviu oral, contrar candidatului nr. 47, clasat *ex aequo* cu el la poziția a noua, fără să poată fi avansată o justificare, și că, pe de altă parte, fuseseră săvârșite erori de apreciere în ceea ce privește calificările sale referitoare la elementele „G. Cunoașterea

strategiilor și a procedeelor moderne în materia resurselor umane” și „H. Cunoașterea strategiilor și a procedeelor moderne în materia tehnologiei informației”, având în vedere elementele furnizate în momentul candidaturii sale și *curriculum vitae* pe care îl anexase. În consecință, el a solicitat AIPN să anuleze etapele procedurii de selecție ulterioare Notei din 13 mai 2015, în special numirea doamnei G. în postul de secretar general al Biroului Ombudsmanului, și să îl despăgubească pentru prejudiciile material și moral pe care le suferise.

29 La 17 iulie 2015, Biroul Ombudsmanului a confirmat primirea acestei reclamații.

30 La 21 septembrie 2015, reclamantul a solicitat o copie a deciziei de numire a doamnei G., care i-a fost transmisă prin e-mailul din 5 octombrie 2015.

31 La 14 octombrie 2015, reclamantul a introdus o a doua reclamație întemeiată pe articolul 90 alineatul (2) din statut, prin care menținea motivele formulate în prima sa reclamație (a se vedea punctul 28 de mai sus). Însă a adăugat, pe de o parte, că, pentru candidata reținută în cele din urmă, fuseseră luate în considerare elemente de apreciere neprevăzute, încălcându-se principiul egalității de tratament, și, pe de altă parte, că procedura de selecție nu corespundea în ansamblu standardelor bunei administrări care trebuiau să ghideze o instituție precum Ombudsmanul. În consecință, a solicitat anularea etapelor procedurii de selecție ulterioare Notei din 13 mai 2015, în special numirea doamnei G. în postul de secretar general al Biroului Ombudsmanului intervenită prin Decizia Ombudsmanului din 16 iulie 2015. Pe de altă parte, și-a menținut cererea de despăgubire pentru prejudiciile material și moral suferite.

32 Prin Decizia din 9 noiembrie 2015 (denumită în continuare „decizia atacată”), reclamantul a fost informat de Ombudsman cu privire la respingerea reclamațiilor sale din 10 iulie și din 14 octombrie 2015.

III. Procedura și concluziile părților

33 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului Funcției Publice la 17 februarie 2016, reclamantul a introdus prezenta acțiune.

34 Ombudsmanul a depus la grefa Tribunalului Funcției Publice un memoriu în apărare la 26 iunie 2016.

35 În aplicarea articolului 3 din Regulamentul (UE, Euratom) 2016/1192 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind transferul către Tribunal al competenței de a se pronunța în primă instanță asupra litigiilor dintre Uniunea Europeană și agenții acesteia (JO 2016, L 200, p. 137), prezenta cauză a fost transferată Tribunalului în stadiul în care se afla la 31 august 2016. Aceasta a fost înregistrată cu numărul T-581/16 și a fost atribuită Camerei a opta.

36 Reclamantul a depus la grefa Tribunalului o replică la 3 ianuarie 2017, iar Ombudsmanul a depus o duplică la 16 martie 2017.

37 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 7 aprilie 2017, reclamantul a solicitat Tribunalului, în temeiul articolului 85 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să dispună retragerea anexei D 1 din dosar și să nu țină seama de argumentele Ombudsmanului care se raportau la aceasta.

38 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a opta) a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a adresat o întrebare în scris reclamantului, la care acesta a răspuns în termenul acordat.

39 Reclamantul solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate prin care Ombudsmanul European a respins reclamațiile sale administrative;

– anularea Deciziei din 10 aprilie 2015, care l-a eliminat de la un interviu, și a Deciziei din 16 iulie 2015, privind numirea doamnei G. în postul de secretar general al Biroului Ombudsmanului European;

– obligarea Ombudsmanului European la plata sumei de 112 472,64 euro pentru repararea prejudiciului material pe care l-a suferit;

– obligarea Ombudsmanului European la plata sumei de 30 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral pe care l-a suferit;

– obligarea Ombudsmanului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

40 Ombudsmanul solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca parțial inadmisibilă;

– respingerea în totalitate a acțiunii;

– obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

41 În ședință, reclamantul a făcut o declarație preliminară prin care a arătat că înțelegea să limiteze valoarea din cererea sa privind prejudiciul pecuniar și că nu mai solicita plata sumei de 112 472,64 euro. El a precizat că prejudiciul pecuniar pe care pretinde că l-a suferit privea o pierdere a unei șanse, astfel încât solicită Tribunalului să determine o sumă fixă *ex aequo et bono*, declarație de care Tribunalul a luat act în procesul-verbal de ședință.

IV. În drept

A. Cu privire la admisibilitate

42 Fără a ridica formal o excepție de inadmisibilitate, Ombudsmanul invocă mai multe cauze de inadmisibilitate împotriva anumitor motive invocate de reclamant.

43 În primul rând, Ombudsmanul afirmă că regula concordanței care impune ca un motiv invocat în fața instanței Uniunii Europene să fi fost deja invocat în cadrul procedurii precontencioase nu a fost respectată. Astfel, criticile formulate, pe de o parte, împotriva elementelor furnizate în Nota din 13 mai 2015, comunicată reclamantului la 3 iunie 2015, și, pe de altă parte, împotriva *curriculum vitae* al doamnei G., comunicat reclamantului la 18 iunie 2015, ar fi trebuit să fie deja prezentate în cadrul procedurii respective. Potrivit Ombudsmanului, motivele care puteau fi formulate înainte de introducerea prezentei acțiuni sunt, prin urmare, inadmisibile.

44 În această privință, trebuie amintit că articolul 91 alineatul (2) din statut prevede că o acțiune în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene nu este admisibilă decât dacă a fost depusă în prealabil o reclamație la AIPN.

45 Potrivit unei jurisprudențe constante, regula concordanței dintre reclamație, în sensul articolului 91 alineatul (2) din statut, și acțiunea subsecventă impune, sub sancțiunea inadmisibilității, ca un motiv invocat în fața instanței Uniunii să fi fost deja invocat în cadrul procedurii precontencioase, pentru ca AIPN să fi fost în măsură să cunoască criticile pe care persoana interesată le formulează împotriva deciziei atacate (a se vedea Hotărârea din 25 octombrie 2013, Comisia/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, punctul 71 și jurisprudența citată).

46 Această regulă se justifică prin însăși finalitatea procedurii precontencioase, aceasta având ca obiect să permită o soluționare amiabilă a diferendelor apărute între funcționari și administrație (a se vedea Hotărârea din 25 octombrie 2013, Comisia/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, punctul 72 și jurisprudența citată).

47 În consecință, astfel cum reiese dintr-o jurisprudență constantă, în acțiunile funcționarilor, concluziile prezentate în fața instanței Uniunii nu pot conține decât capete de cerere care se întemeiază pe aceeași cauză precum cea pe care se întemeiază capetele de cerere invocate în reclamație, precizându-se că aceste capete de cerere pot fi dezvoltate în fața instanței Uniunii prin prezentarea unor motive și a unor argumente care nu figurează în mod necesar în reclamație, dar care se află în strânsă legătură cu aceasta (a se vedea Hotărârea din 25 octombrie 2013, Comisia/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, punctul 73 și jurisprudența citată).

48 Ombudsmanul invocă, în primul rând, inadmisibilitatea unei părți a primului motiv întemeiat pe nerespectarea procedurii de selecție, astfel cum a precizat reclamantul în ședință, ca răspuns la o întrebare adresată în acest sens de Tribunal. Astfel, potrivit Ombudsmanului, reclamantul nu ar mai putea repune în discuție evaluarea candidaților în faza prealabilă interviurilor în temeiul anumitor criterii de selecție, utilizarea a două serii de interviuri și a șase criterii însoțite de factori de ponderare pentru evaluarea interviurilor și neevaluarea competențelor lingvistice ale candidaților în conformitate cu CEI. Astfel, Ombudsmanul susține că reclamantul cunoștea perfect, chiar în momentul introducerii primei reclamații, următoarele elemente:

– „opt criterii de selecție [au fost] utilizate în faza prealabilă interviurilor;

– [reclamantul] a fost evaluat în lumina acestor criterii;

– evaluarea a condus la excluderea [reclamantului] din fazele următoare ale procedurii de selecție;

– au fost două serii de interviuri;

– erau șase criterii de evaluare a interviurilor;

– erau aplicați factori de ponderare atât în faza prealabilă interviurilor, cât și în faza interviurilor;

– competențele lingvistice erau evaluate în faza interviurilor și

– limbile cunoscute de candidata reținută pentru post erau engleza, franceza și germana.”

49 În această privință, trebuie arătat că, în cadrul primei reclamații, reclamantul a precizat că procedura se caracteriza prin lacune și prin incoerențe care ofereau indicii că procedura de selecție nu fusese respectată, invocând cu titlu de exemplu faptul că nu fusese chemat la un interviu oral, spre deosebire de candidatul nr. 47 clasat *ex aequo*. Reclamantul a adăugat, în cadrul celei de a doua reclamații, că pentru candidata reținută în cele din urmă fuseseră luate în considerare elemente de apreciere neprevăzute, încălcându-se principiul egalității de tratament.

50 Trebuie să se constate că lacunele și incoerențele relevate de reclamant înglobează precis și necesar ansamblul criticilor invocate în cadrul primului său motiv, care se referă, toate, la nerespectarea procedurii de selecție și care sunt amintite de Ombudsman (a se vedea punctul 48 de mai sus). În consecință, aceste critici, chiar dacă nu figurează *expressis verbis* în prima reclamație a reclamantului, se leagă de capătul de cerere referitor la nerespectarea procedurii de selecție și, prin urmare, nu constituie un „submotiv”, astfel cum afirmă Ombudsmanul, ci argumente în susținerea motivului deja invocat.

51 În consecință, această primă cauză de inadmisibilitate trebuie să fie respinsă.

52 Ombudsmanul invocă, în al doilea rând, inadmisibilitatea „submotivului” potrivit căruia ar fi atribuit criteriilor de selecție factori de ponderare neprevăzuți în CEI.

53 Trebuie să se constate, încă o dată, că această critică ține în mod incontestabil de motivul întemeiat pe nerespectarea procedurii de selecție, în măsura în care se reproșează Ombudsmanului că nu a respectat criteriile de selecție pe care el însuși le stabilise. Prin urmare, nici aceasta nu poate fi calificată drept „submotiv”, calificare ce pare deosebit de nepotrivită.

54 În consecință, această a doua cauză de inadmisibilitate trebuie de asemenea să fie respinsă.

55 Ombudsmanul invocă, în al treilea rând, inadmisibilitatea criticii referitoare la luarea în considerare a criteriului privind „impresia de ansamblu”, deși această contestație ar fi putut fi făcută de reclamant în cadrul reclamației sale, dat fiind că el cunoștea existența acestui criteriu de la 3 iunie 2015.

56 Astfel, reclamantul susține că „impresia de ansamblu” nu era un criteriu care figura în CEI.

57 Cu toate acestea, trebuie arătat că, în a doua reclamație din 14 octombrie 2015, reclamantul a reproșat mai exact Ombudsmanului că a luat în considerare elemente de apreciere care nu erau prevăzute. În consecință, reproșând Ombudsmanului că a luat în considerare criteriul privind „impresia de ansamblu”, reclamantul nu a făcut decât să dezvolte motivul pe care îl menționase deja în cadrul celei de a doua reclamații. Prin urmare, este în mod vădit eronat faptul că Ombudsmanul susține că această critică nu a fost invocată în cadrul procedurii precontencioase.

58 Această a treia cauză de inadmisibilitate trebuie respinsă.

59 În al doilea rând, în ceea ce privește criticile formulate împotriva pretinselor erori săvârșite în fazele ulterioare ale procedurii de selecție și care ar fi fără legătură cu cazul reclamantului, trebuie să se constate că aceste critici nu sunt inadmisibile, astfel cum afirmă Ombudsmanul, ci eventual inoperante, astfel încât vor fi, prin urmare, examinate în cadrul examinării pe fond a motivelor.

60 În al treilea rând, Ombudsmanul invocă o cauză de inadmisibilitate, în măsura în care, deși reclamantul a avut posibilitatea de a prezenta o cerere motivată comitetului consultativ și Ombudsmanului anterior datei de 17 aprilie 2015 pentru ca aceștia să îi reconsidere candidatura și, deși a fost în mod expres informat în acest sens, el nu s-a folosit de aceasta, cu toate că era în interesul său legitim. Or, această reexaminare nu ar fi fost fără obiect, deoarece alți candidați s-ar fi prevalat de ea, chiar dacă în privința lor fusese confirmată decizia negativă.

61 În această privință, trebuie amintit că, prin e-mailul din 10 aprilie 2015, reclamantul a fost informat cu privire la faptul că comitetul consultativ nu îl recomandase pentru un interviu.

62 Este adevărat că comitetul consultativ a adăugat că, dacă reclamantul nu era de acord cu această decizie, el putea să introducă o cerere motivată în vederea reexaminării candidaturii sale anterior datei de 17 aprilie 2015.

63 Potrivit jurisprudenței, atunci când o parte a cărei cerere de admitere la un concurs al Uniunii a fost respinsă solicită reexaminarea acestei decizii în temeiul unei anumite prevederi obligatorii pentru administrație, actul care lezează, în sensul articolului 90 alineatul (2) sau, dacă este cazul, al articolului 91 alineatul (1) din statut, este reprezentat de decizia adoptată de comisie după reexaminare. De asemenea, această decizie, adoptată după reexaminare, este cea care face să curgă termenul de reclamație și de acțiune, fără să fie necesar să se verifice dacă, într-o asemenea situație, decizia menționată poate fi eventual considerată un act pur confirmativ (Hotărârea din 23 ianuarie 2002, Gonçalves/Parlamentul, T-386/00, EU:T:2002:12, punctul 39, și Hotărârea din 7 iunie 2005, Cavallaro/Comisia, T-375/02, EU:T:2005:199, punctul 58).

64 Totuși, această posibilitate de a solicita reexaminarea unei decizii de respingere a candidaturii nu poate fi interpretată în sensul că o acțiune îndreptată împotriva unei decizii de respingere a unei reclamații ar fi inadmisibilă din cauza lipsei unei cereri prealabile de reexaminare. Astfel, cererea prealabilă de reexaminare nu constituie nicidecum o condiție de admisibilitate a acțiunii, astfel cum reiese de altfel chiar din termenii e-mailului din 10 aprilie 2015, în care se arată în mod expres că reclamantul are posibilitatea de a introduce o cerere motivată de reexaminare.

65 În consecință, această cauză de inadmisibilitate trebuie respinsă.

66 În al patrulea rând, în ceea ce privește cauzele de inadmisibilitate formulate de Ombudsman în cadrul duplicii sale, în special în anexa D 1, și care nu ar fi fost formulate în memoriul în apărare, acestea sunt în mod necesar inadmisibile, dat fiind că au fost invocate în stadiul duplicii, deși ar fi putut fi invocate în stadiul memoriului în apărare, și că nu sunt de ordine publică. Or, Ombudsmanul nu a afirmat nicidecum că nu ar fi putut invoca aceste cauze de inadmisibilitate decât în stadiul duplicii din cauza informațiilor pe care le-ar fi obținut după depunerea replicii de către reclamant.

67 În consecință, toate cauzele de inadmisibilitate invocate de Ombudsman sunt respinse.

B. Cu privire la fond

1. Cu privire la concluziile în anulare

68 În susținerea acțiunii formulate, reclamantul invocă patru motive. Primul motiv este întemeiat pe o deturnare a procedurii de selecție, al doilea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament și al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări.

69 Trebuie precizat că toate capetele de cerere ale reclamantului vor fi examinate împreună, astfel cum reiese din motivele invocate de el, acesta neoperând nicio distincție cu privire la acest aspect.

a) Cu privire la primul motiv, întemeiat pe deturnarea procedurii de selecție

70 Reclamantul invocă patru critici în susținerea primului motiv. El afirmă că Ombudsmanul, în primul rând, nu a ținut seama deloc, în momentul evaluării candidaților, de criteriile prevăzute de CEI, în al doilea rând, a evaluat criteriile de selecție cu ajutorul unor coeficienți care nu erau prevăzuți de CEI, în al treilea rând, a realizat evaluarea pe baza unor criterii care nu erau nicidecum prevăzute de CEI și, în al patrulea rând, a admis că nu a ținut seama de avizul comitetului consultativ pe care el însuși îl instituise prin CEI și că a săvârșit neregularități în evaluarea reclamantului.

71 Cu titlu introductiv, trebuie constatat că, astfel cum a recunoscut reclamantul în ședință în răspunsul la o întrebare adresată de Tribunal, primul motiv, care este întemeiat pe „deturnarea procedurii de selecție”, trebuie înțeles ca fiind întemeiat pe o „nerespectare a procedurii de selecție”, de care a fost

luat act în procesul-verbal de ședință. De altfel, în acest cadru, Ombudsmanul a răspuns la primul motiv invocat de reclamant, astfel încât nu a făcut nicio observație în ședință cu privire la această recalificare efectuată de Tribunal.

1) Cu privire la prima și la a doua critică, întemeiate pe faptul că Ombudsmanul, pe de o parte, nu ar fi ținut seama deloc, în momentul evaluării candidaților, de criteriile prevăzute de CEI și, pe de altă parte, ar fi evaluat criteriile de selecție cu ajutorul unor coeficienți care nu erau prevăzuți de CEI

72 Reclamantul invocă în esență că, chiar dacă CEI cuprindea la punctul 6 douăsprezece criterii (a se vedea punctul 3 de mai sus), numai primele opt criterii au fost luate în considerare. Astfel, neluând în considerare decât opt din cele douăsprezece criterii menționate, Ombudsmanul nu ar fi respectat CEI. Pe de altă parte, Ombudsmanul ar fi aplicat fiecăruia dintre criterii un coeficient de ponderare, deși CEI nu prevăzuse nicidecum acest coeficient.

73 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, Ombudsmanul este obligat să respecte CEI pe care a întocmit-o, deoarece o asemenea cerere determină condițiile referitoare la accesul la postul despre care este vorba. Astfel, funcția CEI este, pe de o parte, de a informa persoanele interesate într-un mod cât se poate de exact cu privire la natura condițiilor necesare pentru ocuparea postului vacant pentru a le da acestora posibilitatea să aprecieze dacă este necesar să își depună candidatura și, pe de altă parte, de a fixa cadrul legal din perspectiva căruia instituția intenționează să efectueze analiza comparativă a meritelor candidaților. Luând în considerare, în momentul examinării candidaturilor, alte condiții decât cele care figurează în CEI, Ombudsmanul nu respectă acest cadru legal (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 februarie 1999, Leite Mateus/Comisia, T-21/98, EU:T:1999:28, punctul 31 și jurisprudența citată).

74 În această privință, este necesar să se arate că CEI a prevăzut ansamblul criteriilor care trebuie luate în considerare, care sunt în număr de douăsprezece (a se vedea punctul 3 de mai sus), însă fără să fi fost determinați nici coeficientul de ponderare atribuit fiecăruia dintre criteriile menționate, nici stadiul la care acestea din urmă trebuiau luate în considerare.

75 Or, Ombudsmanul dispune de o largă putere de apreciere în privința desfășurării lucrărilor sale. Prin urmare, atunci când CEI nu prevede criterii de evaluare, precum în speță, el are dreptul de a stabili asemenea criterii sau de a determina, dacă CEI nu îl prevede, stadiul la care criteriile trebuie luate în considerare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 februarie 1981, Authié/Comisia, 34/80, EU:C:1981:57, punctul 14, Hotărârea din 13 decembrie 1990, Gonzalez Holguera/Parlamentul, T-115/89, EU:T:1990:84, punctul 53, și Hotărârea din 14 iulie 1995, Pimley-Smith/Comisia, T-291/94, EU:T:1995:142, punctul 48).

76 În această privință, este cert că comitetul consultativ, precum și Ombudsmanul au evaluat candidaturile în cadrul celei de a doua etape, și anume evaluarea numai a *curriculum vitae*, din perspectiva următoarelor opt criterii:

– „experiență în colaborarea cu sau în lucrul în cadrul unei instituții, al unui organ, al unui oficiu sau al unei agenții a Uniunii Europene sau în colaborarea cu sau în lucrul în cadrul unui birou național de ombudsman sau al oricărui organism asemănător;

– o bună cunoaștere a afacerilor, a instituțiilor și a legislației europene;

– experiență semnificativă și succes demonstrabil în calitate de cadru coordonator într-un domeniu compatibil cu activitățile de birou;

– o bună înțelegere a rolului pe care îl joacă ombudsmanul în cadrul administrației publice;

– experiență demonstrată în punerea în aplicare a unei schimbări strategice;

– cunoașterea gestiunii și a planificării bugetare;

– cunoașterea strategiilor și a procedeelor moderne în materia resurselor umane;

– cunoașterea strategiilor și a procedeelor moderne în materia tehnologiei informației.”

77 În schimb, ultimele patru criterii, menționate la punctul 3 de mai sus, nu au fost luate în considerare în cadrul acestei a doua etape, ci în cadrul celei de a treia etape, și anume în momentul interviului doar al candidaților selecționați.

78 Critica reclamantului în sensul că Ombudsmanul nu ar fi respectat CEI pentru motivul că numai opt criterii ar fi fost luate în considerare în momentul examinării candidaturilor întemeiate pe *curriculum vitae* ale candidaților nu poate fi admisă.

79 Astfel, după cum rezultă din Nota din 13 mai 2015, precum și din decizia atacată, ansamblul criteriilor menționate în CEI au fost luate în considerare în cadrul procedurii de selecție și niciun alt criteriu decât cele menționate în CEI nu a fost luat în considerare în cursul acestei proceduri.

80 Faptul că primele opt criterii prevăzute la punctul 3 de mai sus au fost luate în considerare în cadrul celei de a doua etape și că ultimele patru au fost luate în considerare în cadrul interviurilor ține de puterea de apreciere a Ombudsmanului, care putea, așadar, în mod liber, în lipsa reacției CEI, să determine stadiul la care aceste criterii trebuiau luate în considerare.

81 Pe de altă parte, trebuie să se constate că ultimele patru criterii, și anume „capacități excelente de comunicare, de colaborare în rețea și de motivare a personalului”, un „profund angajament pentru o Uniune Europeană în care cetățenii sunt ascultați”, un „profund angajament pentru viziunea și pentru strategia Ombudsmanului” și „aptitudinea de a comunica eficient în limba engleză și în limba franceză[, c]unoașterea altor limbi oficiale ale Uniunii Europene [reprezentând] un avantaj”, sunt criterii care se pretează în mod natural la o examinare în momentul interviurilor.

82 Astfel, în cadrul interviurilor, Ombudsmanul poate să își dea seama, pe baza întrebărilor adresate și a formulării răspunsurilor candidaților, în special de angajamentul acestora din urmă pentru o Uniune Europeană în care cetățenii sunt ascultați sau pentru viziunea și pentru strategia Ombudsmanului, precum și de aptitudinea de a comunica în limba engleză, în limba franceză sau în orice altă limbă a Uniunii.

83 Pe de altă parte, în ceea ce privește critica reclamantului în privința coeficientului de ponderare aplicat diferitor criterii, primele cinci criterii fiind notate până la 10, iar ultimele trei fiind notate până la 5, trebuie să se constate că, având în vedere tăcerea CEI cu privire la acest aspect, Ombudsmanul putea să atribuie liber acestor criterii coeficienți de ponderare diferiți, ceea ce ține de larga putere de apreciere care i-a fost recunoscută de jurisprudență (Hotărârea din 16 mai 2013, Canga Fano/Consiliul, T-281/11 P, EU:T:2013:252, punctul 123; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 19 aprilie 1988, Santarelli/Comisia, 149/86, EU:C:1988:179, punctul 10).

84 Din cele de mai sus rezultă că reclamantul nu a prezentat niciun element de probă și niciun indiciu care să demonstreze că Ombudsmanul ar fi manifestat cea mai mică voință deliberată de a înlătura candidatura sa în favoarea celei a doamnei G. (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 mai 2000, Elkaïm și Mazuel/Comisia, T-173/99, EU:T:2000:142, punctul 121).

85 În consecință, prima și a doua critică trebuie să fie respinse.

2) Cu privire la a treia critică, întemeiată pe faptul că Ombudsmanul ar fi realizat evaluarea pe baza unor criterii care nu erau nicidecum prevăzute de CEI

86 În primul rând, reclamantul reproșează Ombudsmanului că a solicitat candidaților care au participat la a doua serie de interviuri să furnizeze recomandări personale, cerință care nu figura nicidecum printre criteriile de selecție.

87 În această privință, este suficient să se constate că această critică este inoperantă în măsura în care candidatura reclamantului a fost respinsă într-un stadiu anterior celui al interviurilor, astfel încât o eventuală luare în considerare a recomandărilor nu poate să fi avut drept consecință crearea unui prejudiciu pentru acesta. Pe de altă parte, astfel cum a precizat Ombudsmanul în ședință în răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, această cerință nu a fost formulată decât în ceea ce privește candidata G. la sfârșitul procedurii de recrutare.

88 În orice caz, trebuie arătat că reclamantul însuși a menționat în *curriculum vitae* numele personalităților care puteau să recomande candidatura sa.

89 În al doilea rând, reclamantul reproșează Ombudsmanului că a acordat un avantaj comparativ candidaților care lucraseră în instituții care au relații frecvente cu Ombudsmanul, chiar dacă acest criteriu nu figurează în CEI.

90 Astfel Ombudsmanul a scris în decizia atacată:

„Am acordat de asemenea un avantaj comparativ candidaților care au lucrat în instituții care au relații frecvente cu instituția Ombudsmanului European. Dumneavoastră aveți puțină experiență în legătură cu Ombudsmanul European, în timp ce alți candidați au mult mai multă experiență de acest fel.”

91 În această privință, este adevărat, astfel cum arată reclamantul, că criteriul „frecvenței relațiilor cu Ombudsmanul” nu figurează, ca atare, printre criteriile menționate în CEI.

92 Cu toate acestea, trebuie să se constate că acest criteriu poate fi legat de cel al „bunei înțelegeri a rolului pe care îl joacă un ombudsman în cadrul administrației publice”, astfel cum a confirmat Ombudsmanul ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal.

93 Așadar, o persoană care a avut relații profesionale frecvente cu Ombudsmanul va fi în mod natural mai bine informată cu privire la misiunile și la problematicile specifice acestei funcții în raport cu o persoană care a lucrat într-o instituție sau într-un organism al Uniunii care a avut relații mai distanțate cu Ombudsmanul sau chiar nicio relație profesională.

94 Or, reclamantul nu a putut să demonstreze că avusese, în cadrul activităților sale la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, relații frecvente cu Ombudsmanul.

95 El invocă, cu titlu de exemplu, numai trei cauze de care a avut cunoștință atunci când era referent juridic. Cu toate acestea, pe lângă faptul că o cunoaștere a cauzelor nu este de natură să demonstreze frecvența relațiilor cu Ombudsmanul, trebuie arătat că, de altfel, în prima cauză a fost pronunțată Ordonanța din 4 iunie 2015, Mirelta Ingatlanhasznosító/Comisia și Ombudsmanul (C-576/14 P, nepublicată, EU:C:2015:370), prin care recursul a fost respins ca fiind în parte vădit nefondat și în parte vădit inadmisibil, fără ca recursul să fi fost comunicat Ombudsmanului. În ceea ce privește cauzele soluționate de Tribunal, și anume cauzele în care a fost pronunțată Hotărârea din 24 septembrie 2008, M/Ombudsmanul (T-412/05, nepublicată, EU:T:2008:397), și Ordonanța din 5 septembrie 2006, O'Loughlin/Ombudsmanul și Irlanda (T-144/06, nepublicată, EU:T:2006:237), acestea provin de la Tribunal, la care reclamantul nu a exercitat funcția de referent juridic. În orice caz, în ceea ce privește cauza în care a fost pronunțată Ordonanța din 5 septembrie 2006, O'Loughlin/Ombudsmanul și Irlanda (T-144/06, nepublicată, EU:T:2006:237), aceasta de asemenea nu a fost

comunicată Ombudsmanului, acțiunea fiind respinsă de Tribunal pentru cauze vădite de inadmisibilitate și de necompetență. Pe de altă parte, trebuie să se constate că faptul de a lucra la dosare privind Ombudsmanul nu implică existența „relațiilor frecvente” cu acesta din urmă.

96 Prin urmare, Ombudsmanul a luat în considerare că candidații lucraseră în instituții care au relații frecvente cu el, cu respectarea procedurii de selecție.

97 În al treilea rând, reclamantul arată că, în decizia atacată, Ombudsmanul a evaluat mai favorabil candidații care ocupaseră posturi de conducere de nivel superior decât pe cei care ocupaseră posturi de conducere de nivel mai puțin înalt.

98 Reclamantul reproșează Ombudsmanului că a considerat, în decizia atacată, ceea ce urmează:

„Am acordat un avantaj comparativ candidaților care au ocupat posturi de conducere de nivel superior în raport cu candidații care au ocupat posturi de conducere de nivel mai puțin înalt. Dumneavoastră ați fost șef de unitate, în timp ce un anumit număr de alți candidați au ocupat posturi de director.”

99 În această privință, este necesar să se constate că postul de secretar general la Ombudsman, care este postul de conducere de cel mai înalt nivel în cadrul Biroului Ombudsmanului, necesită în mod incontestabil calități de conducere, astfel încât nu este eronat, astfel cum arată Ombudsmanul, să se acorde importanță candidaților care au ocupat deja posturi de conducere de nivel superior.

100 În orice caz, din *curriculum vitae* al doamnei G. reiese că aceasta era de asemenea șef de unitate și, prin urmare, nu exercita funcții de conducere, astfel încât acest criteriu nu a fost utilizat drept criteriu eliminatoriu, ci în scopul evaluării candidaturilor.

101 Prin urmare, Ombudsmanul a luat în considerare că candidații ocupaseră funcții de conducere de nivel superior de asemenea cu respectarea procedurii de selecție.

102 În al patrulea rând, reclamantul reproșează Ombudsmanului că, în cadrul interviurilor, a luat în considerare criteriul „impresiei de ansamblu”, care nu figura în CEI.

103 În această privință, trebuie să se constate că această critică este inoperantă în măsura în care candidatura reclamantului a fost respinsă în stadiul anterior celui al interviurilor, astfel încât eventuala luare în considerare a unei „impresii de ansamblu”, care a intervenit numai în stadiul interviurilor, nu poate avea drept consecință să îi aducă prejudicii.

104 În orice caz, acest criteriu trebuie înțeles ca fiind o sinteză a prestației candidaților în temeiul ansamblului celorlalte criterii și nu ca fiind un criteriu nou sau independent.

105 În consecință, a treia critică trebuie respinsă în totalitate, în parte ca inoperantă și în parte ca nefondată.

3) Cu privire la a patra critică, întemeiată pe faptul că Ombudsmanul ar fi admis că nu a ținut seama de avizul comitetului consultativ pe care el însuși îl instituise prin CEI și că a săvârșit neregularități în evaluarea reclamantului

106 Reclamantul reproșează Ombudsmanului, în primul rând, că nu a luat în considerare avizul comitetului consultativ pe care totuși el îl instituise, dat fiind că nu cunoștea clasamentul candidaților întocmit de comitetul menționat în momentul în care i-a convocat pe opt dintre ei la un interviu, astfel încât nu și-a respectat obligația de a ține seama de avizul menționat, și, în al doilea rând, că a săvârșit neregularități în evaluarea pe care a făcut-o reclamantului.

107 Astfel, Ombudsmanul a scris în decizia atacată:

„Prin șeful de cabinet, [comitetul consultativ] mi-a comunicat apoi o listă a 12 cele mai bune candidaturi clasate în ordine alfabetică […] Pe baza actelor de candidatură și a acelorași opt criterii ca cele utilizate de [comitetul consultativ], eu însumi am selecționat opt candidați care să fie chemați la un interviu la 17 aprilie 2015 și am făcut cunoscută alegerea mea răspunzând e-mailului șefului de cabinet. Am ales să nu invit decât 8 candidați, deoarece evaluarea mea a candidaturilor m-a determinat să consider că ceilalți candidați incluși în listă nu întruneau calitățile necesare pentru a fi recrutați pentru postul vacant. Țin să subliniez că evaluarea mea comparativă a fost efectuată independent de clasamentul și de notele stabilite de [comitetul consultativ]. Nu consider că acest clasament mi se impunea atunci când am procedat la selecția candidaților pe care doream să îi primesc pentru un interviu.”

108 Din acest răspuns reiese în mod clar că Ombudsmanul s-a întemeiat pe propriile sale aprecieri în ceea ce îi privește pe cei doisprezece candidați propuși de comitetul consultativ în lista întocmită în ordine alfabetică, iar nu pe notele pe care comitetul menționat le atribuise fiecăruia dintre cei doisprezece candidați, nici pe clasamentul alcătuit de acest comitet.

109 Ombudsmanul arată, în memoriul în apărare, că, „de fapt”, a acționat în conformitate cu avizul comitetului consultativ și precizează că nu a „ales numai aprobând o listă întocmită în ordinea meritelor”.

110 În această privință, trebuie amintit că, atunci când o instituție, un organism sau un organ creează în cadrul său un comitet consultativ care nu este prevăzut de statut pentru a dispune, în vederea numirii în anumite posturi, de un aviz cu privire la capacitățile și la aptitudinile candidaților, această măsură urmărește să asigure acestei instituții, acestui organism sau acestui organ, în calitate de AIPN, o bază mai bună pentru a proceda la analiza comparativă a meritelor candidaților. Rezultă că avizul formulat de acest comitet consultativ sub forma unei recomandări în vederea unui interviu trebuie, în măsura în care acest comitet emite efectiv o asemenea recomandare, să facă parte din elementele pe care AIPN este obligată să le ia în considerare pentru a-și întemeia propria apreciere a meritelor funcționarilor, chiar dacă ea apreciază că trebuie să se abată de la aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 1987, Hochbaum și Rawes/Comisia, 44/85, 77/85, 294/85 și 295/85, EU:C:1987:348, punctele 16 și 17, Hotărârea din 30 ianuarie 1992, Schönherr/CES, T-25/90, EU:T:1992:8, punctele 27 și 28, și Hotărârea din 18 septembrie 2003, Pappas/Comitetul Regiunilor, T-73/01, EU:T:2003:237, punctul 60).

111 În ședință, ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, Ombudsmanul a recunoscut că, contrar a ceea ce arătase în e-mailul din 10 aprilie 2015 care îl informa pe reclamant cu privire la faptul că comitetul consultativ hotărâse să nu recomande candidatura sa în vederea unui interviu, dimpotrivă, comitetul consultativ selecționase doisprezece candidați pentru un interviu, printre care reclamantul. Ombudsmanul a adăugat că el însuși hotărâse să nu convoace pentru interviuri decât opt din cei doisprezece candidați, printre care doamna G., cu excluderea reclamantului. Ombudsmanul a precizat însă că era vorba de o neglijență.

112 Este cert că, în cazul din speță, CEI a prevăzut la punctul 7 că un comitet consultativ va asista Ombudsmanul, va propune o listă de candidați care să fie chemați la un interviu și va putea să recomande limitarea numărului candidaților eligibili pentru interviul respectiv. De asemenea, era prevăzut că Ombudsmanul va putea hotărî să nu îi cheme la interviu decât pe unii dintre candidații care figurau pe lista recomandată de comitetul consultativ.

113 De asemenea, este cert că, în speță, Ombudsmanul a chemat la un interviu opt candidați din cei doisprezece propuși de comitetul consultativ fără să fi avut cunoștință, la momentul acestei invitații, de notele și de meritele atribuite fiecăruia dintre candidați de comitetul respectiv, deoarece nu avea cunoștință decât de lista alfabetică a candidaților respectivi. Cu toate acestea, din situația de fapt

reiese că Ombudsmanul i-a chemat pe aceiași primii șapte candidați ca și cei recomandați de comitetul consultativ. În schimb, al optulea candidat chemat de Ombudsman figura la poziția a noua *ex aequo* cu reclamantul. Nici candidatul al optulea pe lista în ordinea meritului întocmită de comitetul consultativ, nici reclamantul nu au fost chemați la un interviu.

114 În consecință, Ombudsmanul a urmat avizul comitetului consultativ, în măsura în care nu a convocat la interviuri decât candidații propuși de comitetul respectiv în lista în ordine alfabetică trimisă la 9 aprilie 2015. Însă, întrucât nu a convocat candidatul al optulea în ordinea meritului din lista comitetului consultativ, ci al nouălea din lista respectivă, Ombudsmanul nu a urmat avizul emis de comitetul consultativ.

115 În primul rând, trebuie constatat că Ombudsmanul a arătat că nu avusese cunoștință de clasament decât după ce îi convocase pe cei opt candidați pe care îi selecționase pentru un interviu. Această afirmație nu a fost contestată de reclamant, astfel încât Ombudsmanul nu a convocat la interviuri decât candidați care figurau pe lista întocmită de comitetul consultativ. În consecință, Ombudsmanul nu s-a abătut de la lista alfabetică.

116 În al doilea rând, este necesar să se arate că Ombudsmanul însuși afirmă că nu trebuia doar să aprobe o listă întocmită în ordinea meritului.

117 Prin urmare, este necesar să se determine dacă, în circumstanțele speței, abătându-se de la clasamentul în ordinea meritului care figura în avizul întocmit de comitetul consultativ, Ombudsmanul nu a săvârșit o eroare de natură să vicieze procedura astfel încât să îl lezeze pe reclamant.

118 Trebuie să se constate că, având în vedere caracterul pur consultativ al avizului, Ombudsmanul putea să se abată de la acesta, din moment ce invoca motivul pentru care hotăra să urmeze o ordine diferită decât cea stabilită de comitetul consultativ (a se vedea jurisprudența citată la punctul 110 de mai sus).

119 În această privință, Ombudsmanul a luat în considerare candidaturile primilor șapte candidați care figurau pe lista în ordinea meritului întocmită de comitetul consultativ, dar l-a convocat pentru un interviu nu pe candidatul al optulea propus de comitetul respectiv, ci pe cel care figura la poziția a noua, dat fiind că Ombudsmanul nu avea cunoștință, la acea dată, de ordinea de merit.

120 În decizia atacată, Ombudsmanul a explicat că alesese să nu îi invite decât pe acei opt candidați, deoarece evaluarea sa îl determinase să considere că ceilalți candidați incluși în listă nu întruneau calitățile necesare pentru a fi recrutați pe postul vacant.

121 Trebuie constatat că Ombudsmanul nu a convocat la interviuri decât candidați care figurau pe lista întocmită de comitetul consultativ. În plus, având în vedere procedura prevăzută de CEI (a se vedea punctul 112 de mai sus), Ombudsmanul nu era obligat doar să aprobe o listă întocmită în ordinea meritului și nu era inadecvat să nu invite candidați incluși în listă care, potrivit acestuia, nu întruneau calitățile necesare pentru a fi recrutați pe postul vacant.

122 În consecință, deși Ombudsmanul nu a luat în considerare ordinea stabilită de comitetul consultativ, această constatare nu poate conduce la anularea deciziei atacate.

123 Astfel, chiar dacă Ombudsmanul ar fi urmat ordinea clasamentului care figura în lista întocmită de comitetul respectiv, nu reclamantul, ci candidatul care fusese clasat al optulea ar fi fost convocat, iar al nouălea pe listă, care se clasase *ex aequo* cu reclamantul, nu ar fi fost convocat.

124 Rezultă din ceea ce precedă că trebuie să se respingă a patra critică, precum și primul motiv în totalitate.

b) Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

125 Reclamantul invocă, în primul rând, faptul că Ombudsmanul a examinat în mod arbitrar *curriculum vitae*, pentru motivul că era referent juridic în momentul în care a candidat, iar nu șef de unitate. Ombudsmanul ar fi săvârșit astfel o eroare vădită de apreciere.

126 În această privință, este suficient să se arate că Ombudsmanul nu a făcut decât să amintească, în decizia atacată, că reclamantul fusese „șef de unitate", și nu „director" precum alți candidați. Ombudsmanul nu a afirmat, în schimb, că reclamantul ocupa în acel moment postul de referent juridic în momentul depunerii candidaturii sale.

127 În consecință, acest motiv este lipsit de temei.

128 Pe de altă parte, este adevărat că, astfel cum reiese din *curriculum vitae* al reclamantului, acesta a fost în cursul carierei sale „șef de unitate".

129 Pe de altă parte, în ceea ce privește atribuțiile de referent juridic la cabinetul președintelui Curții, din *curriculum vitae* al reclamantului reiese că acesta avea drept funcție, în cadrul acestui cabinet, „urmărirea incidentelor de procedură, pregătirea atribuirii cauzelor noi, urmărirea jurisprudenței Marii Camere, urmărirea activității administrative a instituției [și] participarea la comitete în numele președintelui". În ceea ce privește raportul de evaluare a reclamantului din 27 martie 2015, acesta cuprinde ca descriere a funcțiilor care corespund postului funcționarului evaluat următoarele indicații: „Referent juridic (însărcinat în special cu afaceri administrative, urmărirea incidentelor de procedură până la atribuirea cauzelor și în mod accesoriu a jurisprudenței Marii Camere)".

130 În consecință, Ombudsmanul nu a săvârșit, în această privință, nicio eroare vădită de apreciere.

131 Reclamantul invocă, în al doilea rând, faptul că nota pe care a obținut-o în temeiul criteriului de evaluare referitor la buna cunoaștere a problematicii, a instituțiilor și a legislației Uniunii ar fi trebuit să fie mai mare decât cea obținută de doamna G.

132 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, revine AIPN sarcina să aprecieze îndeplinirea de către un candidat a condițiilor impuse în anunțul pentru ocuparea unui post vacant și această apreciere nu poate fi contestată decât în caz de eroare vădită. În consecință, Tribunalul nu poate să se substituie AIPN controlând aprecierile acesteia cu privire la aptitudinile profesionale ale candidaților, în afară de cazul în care se constată o eroare vădită de apreciere (Hotărârea din 13 decembrie 1990, Kalavros/Curtea de Justiție, T-160/89 și T-161/89, EU:T:1990:86, punctul 29; a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 mai 1984, Picciolo/Parlamentul, 111/83, EU:C:1984:200, punctul 16).

133 Mai întâi, reiese din CEI că funcțiile secretarului general erau descrise astfel:

„[S]ecretarul general este însărcinat cu administrarea generală a biroului și cu punerea în aplicare a strategiei Ombudsmanului. El/ea răspunde în mod direct și coordonează echipa sa de conducere. El/ea lucrează în strânsă colaborare cu cabinetul Ombudsmanului și reprezintă biroul în exterior."

134 În ceea ce privește „buna cunoaștere a problematicii, a instituțiilor și a legislației Uniunii", trebuie să se constate că din *curriculum vitae* al doamnei G. reiese că, în afară de diverse activități în calitate de jurnalist, doamna G. a ocupat diferite funcții în cadrul Comisiei, precum purtător de cuvânt al membrului Comisiei însărcinat cu sănătatea și cu protecția consumatorului (1999-2004), consilier în materia strategiei de comunicare a unui vicepreședinte al Comisiei (2004-2006), asistent al unui director general al Direcției Generale (DG) Comunicare a Comisiei (2006-2007), șef de unitate în materia resurselor umane și a tehnologiilor informației în cadrul DG Justiție a Comisiei (2007-2011) și șef de unitate pe lângă directorul general pentru afaceri maritime și industria pescuitului (din 2011).

135 Considerând aceste experiențe diferite dobândite în diferite servicii ale Comisiei, trebuie să se concluzioneze că, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, comitetul consultativ a atribuit o notă foarte mare doamnei G. Lipsa diplomei juridice a doamnei G. nu poate, având în vedere experiența sa diversificată, să demonstreze că o eroare vădită de apreciere a fost săvârșită de comitetul consultativ.

136 Pe de altă parte, „buna cunoaștere a problematicii, a instituțiilor și a legislației [Uniunii]” trebuie examinată nu independent, ci din perspectiva funcțiilor descrise în CEI, care sunt axate pe strategia Ombudsmanului și a direcției echipei acestuia, astfel încât trebuie considerat că nu se căuta un candidat specialist al dreptului Uniunii, ci o persoană care ocupase diverse posturi în diferite sectoare de activitate.

137 În ceea ce privește critica reclamantului potrivit căreia Ombudsmanul nu putea considera că el nu avea „nicio experiență practică în materia managementului resurselor umane”, trebuie arătat că Ombudsmanul a scris în decizia atacată:

„Am acordat de asemenea un avantaj comparativ candidaților care au avut o experiență practică în resurse umane, în special prin intermediul punerii în aplicare a restructurărilor entităților organizaționale. În timp ce anumiți candidați aveau o mare experiență în acest domeniu, dumneavoastră nu aveți o asemenea experiență.”

138 Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că, spre deosebire de alți candidați, reclamantul nu dispunea de o mare experiență practică în materia managementului resurselor umane, în special în materia restructurărilor, și nu, astfel cum afirmă reclamantul, că nu avea nicio experiență în materie.

139 Or, reclamantul nu a afirmat nicidecum că a dobândit o experiență în materia restructurărilor, astfel încât această critică trebuie să fie respinsă.

140 În continuare, reclamantul arată că în special funcțiile sale de șef al Unității „Drepturi statutare, afaceri sociale și medicale, condiții de muncă” priveau, prin excelență, managementul resurselor umane.

141 În această privință, din *curriculum vitae* al reclamantului reiese că principalele sale activități și responsabilități cuprindeau „administrarea drepturilor statutare ale personalului Curții, coordonarea acțiunilor sociale, supravegherea administrativă a serviciului medical”, „administrarea drepturilor membrilor instituției care decurg din statutul Curții și din regimul pecuniar al membrilor”, rolul de „președinte al comitetului pregătitor pentru afacerile sociale la [Colegiul șefilor de administrație] (până în anul 2013)”, de „membru al comitetului pregătitor pentru problemele statutare”, de „fost președinte al comitetului de gestionare a Centrului polivalent al copiilor”, de „președinte al [comitetului de gestionare asigurare boală]” și de „membru supleant al comitetului pentru statut”.

142 Deși aceste activități prezintă, desigur, o legătură cu „managementul resurselor umane”, ele nu privesc însă nici direct strategiile sau organizările diferitor resurse umane, nici în special punerea în aplicare a restructurărilor unor entități organizaționale.

143 În ceea ce privește faptul că atribuțiile de referent juridic în cadrul cabinetului președintelui Curții, „în afara celor legate de lucrul jurisprudențial al Curții, [s-ar] întind[e] mai ales asupra supervizării funcționării administrative a Curții, în numele președintelui Curții, ceea ce [ar] cuprind[e] problemele de personal (inclusiv chestiuni de reducere a personalului), pregătirea bugetului, organizarea informatică a Curții, infrastructura și, în general, toată funcționarea administrației”, trebuie să se constate că ansamblul acestor activități nu apărea în *curriculum vitae* al reclamantului, care a menționat, astfel cum a fost deja arătat la punctul 129 de mai sus, numai urmărirea incidentelor de procedură, pregătirea atribuirii cauzelor noi, urmărirea jurisprudenței Marii Camere, urmărirea activității administrative a instituției și participarea la comitete în numele președintelui Curții. Ele nu apăreau nici în rapoartele de evaluare ale reclamantului întocmite la 17 martie 2015 (perioadele de la 1 ianuarie 2012 până la 31 decembrie 2012 și de la 1 ianuarie 2013 până la 31 decembrie 2013) și la

27 martie 2015 (perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014). În primele două rapoarte, funcțiile reclamantului descrise sunt „șef al Unității «Drepturi statutare, afaceri sociale și medicale, condiții de muncă»”, iar în ultimul raport, „referent juridic (însărcinat în special cu afaceri administrative, urmărirea incidentelor de procedură până la atribuirea cauzelor și în mod accesoriu a jurisprudenței Marii Camere)”.

144 În consecință, nu se poate reproșa Ombudsmanului că a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

145 În sfârșit, reclamantul reproșează Ombudsmanului că a considerat că el dispunea de cunoștințe și de o experiență desuete în domeniul tehnologiei informației.

146 Ombudsmanul a scris în decizia atacată:

„Am acordat un avantaj comparativ candidaților care aveau o experiență recentă în domeniul informaticii în ultimii zece ani (este un domeniu în evoluție constantă și în care dezvoltările sunt rapide, o experiență mai veche fiind mai puțin relevantă în cadrul provocărilor actuale). Dumneavoastră nu aveți experiență în domeniul informaticii în ultimii zece ani, o experiență acumulată de dumneavoastră în domeniul informaticii într-un trecut mai îndepărtat [fiind] mai puțin relevantă pentru nevoile actuale ale instituției noastre.”

147 Deși reclamantul invocă diferitele formări urmate în cadrul Curții, el nu contestă că funcțiile sale se refereau la tehnologia informației din 1981 până în 2007.

148 În această privință, pe de o parte, nu poate fi contestat că domeniul informaticii este un domeniu în care evoluția este extrem de rapidă, astfel încât experiența dobândită într-o perioadă îndepărtată este mai puțin relevantă decât cea dobândită recent.

149 Pe de altă parte, deși reclamantul consideră că experiența sa s-a desfășurat până în anul 2007, trebuie să se constate că activitatea de referent juridic al unui judecător al Tribunalului Funcției Publice din 2005 până în 2007 nu poate fi considerată ca ținând de exercitarea tehnologiei informației.

150 Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că experiența reclamantului în materia tehnologiei informației era veche și mai puțin relevantă decât experiențele nou-dobândite, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere.

151 Rezultă din toate cele de mai sus că al doilea motiv trebuie să fie respins.

c) Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

152 În primul rând, reclamantul reproșează Ombudsmanului că a evaluat în mod arbitrar și pe baza unei deturnări a procedurii pe care el însuși o stabilise în CEI recomandările prezentate de unii dintre candidați. Întrucât recomandările nu ar fi fost luate în considerare decât pentru cei trei candidați chemați la ultimul interviu, Ombudsmanul ar fi încălcat principiul egalității de tratament.

153 Astfel cum a fost amintit la punctul 75 de mai sus, Ombudsmanul dispune de o largă putere de apreciere pentru a-și conduce lucrările, astfel încât îi revine sarcina, atunci când, precum în speță, CEI nu precizează metoda de luare în considerare a fiecăruia dintre criteriile de evaluare, să procedeze la determinarea lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 1990, Gonzalez Holguera/Parlamentul, T-115/89, EU:T:1990:84, punctul 53, și Hotărârea din 14 iulie 1995, Pimley-Smith/Comisia, T-291/94, EU:T:1995:142, punctul 48).

154 Trebuie arătat că, astfel cum a precizat Ombudsmanul în ședință ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, obligația de a prezenta recomandări nu a fost formulată decât în ceea ce o privește pe doamna candidată G. la sfârșitul procedurii de recrutare.

155 În consecință, este suficient, în orice caz, să se constate că această critică este inoperantă în măsura în care candidatura reclamantului a fost respinsă într-un stadiu anterior celui al interviurilor, astfel încât o eventuală luare în considerare a recomandărilor nu poate să aibă drept consecință crearea unui prejudiciu pentru acesta (a se vedea punctul 87 de mai sus).

156 În al doilea rând, reclamantul reproșează Ombudsmanului că a încălcat principiul egalității de tratament, întrucât a modificat criteriile de selecție în cursul procedurii de selecție, nerespectând cadrul pe care el însuși îl stabilise. Astfel, criteriul referitor la „buna cunoaștere a problematicii, a instituțiilor și a legislației europene” nu ar fi fost examinat în mod obiectiv, iar cel referitor la „cunoașterea altor limbi oficiale ale Uniunii” nu ar fi fost examinat decât în privința a opt candidați chemați la un interviu.

157 Trebuie să se constate că aceste două critici se confundă cu primele două critici formulate în cadrul primului motiv, astfel încât trebuie respinse pentru aceleași motive ca cele formulate la punctele 73-83 și 131-136 de mai sus.

158 În ceea ce privește în mod specific critica privind criteriul referitor la „buna cunoaștere a problematicii, a instituțiilor și a legislației europene”, care nu ar fi fost examinată în mod obiectiv de Ombudsman, trebuie să se constate de asemenea că, în orice caz, reclamantul nu a arătat motivele pentru care acest criteriu nu ar fi fost examinat în mod obiectiv, astfel încât, în măsura în care această critică nu s-ar confunda cu alte critici invocate de reclamant și la care Tribunalul a răspuns în cadrul motivelor examinate mai sus, el trebuie să fie respins ca inadmisibil. Astfel, simpla formulare a acestei critici nu permite Tribunalului să determine adevărata natură a criticii invocate.

159 Rezultă din toate cele de mai sus că al doilea motiv trebuie să fie respins.

d) Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări

160 În cadrul acestui motiv, reclamantul invocă două critici.

161 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, principiul bunei administrări impune autorității competente să aplice textele în mod corect (Hotărârea din 14 iunie 1988, Christianos/Curtea de Justiție, 33/87, EU:C:1988:300, punctul 23, și Hotărârea din 18 septembrie 2008, Angé Serrano și alții/Parlamentul, T-47/05, EU:T:2008:384, punctul 159).

162 În primul rând, reclamantul reproșează Ombudsmanului că l-a înlăturat de la faza interviurilor fără nicio motivare, în condițiile în care cererea de reexaminare trebuia motivată și depusă într-un termen scurt, împiedicându-l astfel să introducă eficient o procedură necontencioasă. În consecință, Ombudsmanul ar fi încălcat principiul bunei administrări.

163 În această privință, trebuie constatat că, deși Ombudsmanul nu l-a informat pe reclamant decât cu privire la faptul că, în pofida meritelor sale, el nu era convocat la interviuri, acesta din urmă nu a solicitat Ombudsmanului precizări mai ample pentru a putea introduce o cerere de reexaminare.

164 În aceste condiții, nu poate să se plângă de o rea administrare, dat fiind că el însuși s-a abținut să ceară administrației precizări și nici nu a solicitat, în așteptarea precizărilor cerute, prelungirea termenului pentru introducerea unei cereri de reexaminare.

165 În al doilea rând, reclamantul reproșează Ombudsmanului că i-a furnizat informații imprecise, incoerente și eronate.

166 Cu privire la acest aspect, este adevărat că Ombudsmanul a recunoscut efectiv, în decizia atacată, că unele dintre informațiile care îi fuseseră date erau eronate sau inexacte, astfel încât acestea îl încurajaseră probabil să formuleze o reclamație.

167 Cu toate acestea, trebuie să se constate că aceste inexactități nu puteau face decizia atacată nelegală, întrucât această rectificare a fost efectuată în stadiul răspunsului la reclamațiile reclamantului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 mai 2000, Elkaïm și Mazuel/Comisia, T-173/99, EU:T:2000:142, punctul 103).

168 Prin urmare, se impune respingerea celui de al patrulea motiv.

169 În consecință, concluziile în anularea deciziei atacate trebuie să fie respinse, fără să trebuiască să fie luată în considerare anexa D 1 la memoriul în duplică. Prin urmare, nu este necesar să se statueze asupra cererii reclamantului din 7 aprilie 2017 menționate la punctul 37 de mai sus.

2. Cu privire la concluziile privind despăgubirile

170 Reclamantul afirmă că decizia atacată i-a cauzat un prejudiciu material și moral.

171 Conform unei jurisprudențe constante, dacă o cerere de despăgubire prezintă o legătură strânsă cu o cerere în anulare, respingerea acesteia din urmă, fie ca inadmisibilă, fie ca neîntemeiată, determină de asemenea respingerea cererii de despăgubire (a se vedea Hotărârea din 30 septembrie 2003, Martínez Valls/Parlamentul, T-214/02, EU:T:2003:254, punctul 43 și jurisprudența citată).

172 În speță, în măsura în care există o legătură strânsă între concluziile privind anularea și concluziile privind despăgubirile, iar concluziile privind anularea au fost respinse, în consecință, concluziile privind despăgubirile trebuie de asemenea respinse.

173 Din ansamblul celor de mai sus rezultă că acțiunea trebuie respinsă în întregime.

V. Cu privire la cheltuielile de judecată

174 Potrivit articolului 134 din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Totuși, în temeiul articolului 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate, cu titlu excepțional, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, doar o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte sau chiar să decidă ca ea să nu fie obligată la plata acestora.

175 În circumstanțele speței, Tribunalul, pe de o parte, arată că Ombudsmanul a comis o neglijență pe care el însuși a recunoscut-o arătându-i în mod eronat reclamantului că nu fusese recomandată candidatura sa pentru un interviu și, pe de altă parte, apreciază că Ombudsmanul nu i-a precizat reclamantului motivele detaliate pentru care nu urma lista candidaților întocmită în ordinea meritului care i-a fost prezentată de comitetul consultativ pe care îl instituise.

176 În aceste condiții, prezenta procedură poate fi considerată ca fiind în parte ocazionată de comportamentul Ombudsmanului.

177 Astfel de circumstanțe constituie un motiv excepțional, justificând ca fiecare dintre părți să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Domnul Costas Popotas și Ombudsmanul European suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată.

Collins Kancheva Barents

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 22 martie 2018.

Semnături